

[Glensgård]

til finansudvalget og sagde, at han endnu ikke vidste, hvordan de 57,3 mill. kr. var forbrugt. Nogle uger efter fik vi at vide, at de var forbrugt til nogle feriepenge, man ikke havde taget højde for. Hvis det var sket i en almindelig erhvervsvirksomhed, var den administrerende direktør fyret på gråt papir. I dette tilfælde er det formanden for bestyrelsen, nemlig ministeren, som har det fulde ansvar for, at der er sket et overforbrug i den størrelsesorden.

Vi mener, at man skal tage den politiske debat om tillægsbevillingslovsforslaget her. Derfor har vi stillet det ændringsforslag, som ministeren naturligvis burde have stillet under hensyn til, at han har det politiske ansvar. Kunne han have fået et flertal i folketinget til at bakke op bag hans handlinger i forbindelse med P & T, måtte vi have taget det til efterretning, men afstemningen vil falde ud på den måde, at ingen vil tage ansvaret for forbruget af de 57,3 mill. kr.; end ikke regeringen ønsker at tage ansvaret for dette overforbrug.

For så vidt angår tillægsbevillingslovsforslaget som helhed – og det må være rigtigt at gøre nogle bemærkninger her, hvor vi har gennemgået det i finansudvalget – er der kun det at sige, at det jo er et udtryk for, at regeringen generelt ikke tager hensyn til det løbende forbrug, der foregår i samtlige styrelser, i samtlige ministerier – der er faktisk ikke ét ministerium, som har overholdt de forelagte budgetrammer – men det er naturligvis mindre overskridelser i forhold til overskridelsen for P & T.

Fremskridtspartiet vil altså indstille tillægsbevillingslovsforslaget til forkastelse. Det er udtryk for en socialdemokratisk gældsætningspolitik, som jo desværre har bred opbakning i dette folketing.

Jeg vil altså gerne høre finansministerens svar på mit spørgsmål vedrørende det af det konservative folkeparti og venstre stillede ændringsforslag, og når jeg har hørt det svar, går vi videre i debatten.

Jeg må allerede nu forudskikke den mulighed, at finansministeren ikke går på talerstolen og giver et svar, og hvis det er tilfældet, skal jeg her begære udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Formanden:

Jeg går ud fra, at finansministeren hørte dette – af hensyn til proceduren.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Man kan ikke kalde det et aktstykke, når der ikke er en senere tillægsbevillingslov at sætte pengene ind i, og derfor kaldes det slet og ret en godkendelse – for at undgå enhver forvirring.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Når vi heroppefra får at vide, at venstres ændringsforslag skal ændres, synes jeg, der foreligger en så ny situation, at det er urimeligt at fortsætte forhandlingerne. Jeg vil gerne foreslå, at man afbryder behandlingen og sender lovforslaget tilbage til finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Hvis jeg forstod hr. Flygaard rigtigt, ville han have afbrudt behandlingen for at få en klarhed over situationen, og det kan jeg naturligvis kun tiltræde.

Det, hr. Bertel Haarder nævnte i forbindelse med sit ændringsforslag, var, at der ikke var tale om noget nyt aktstykke, for det kunne der ikke være, når der ikke var nogen tillægsbevilling, men at det kun var en redogørelse, som vi skulle tage stilling til.

Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, at selv om finansudvalget gerne vil have lov til at sætte sig op på en piedestal og mange gange med rette, er der visse ting, vi ikke kan gøre. Vi kan ikke ændre ved den politiske hverdag på den måde, at vi siger, at finansudvalget er et minifolketing, som bare selv tilraner sig beslutningsmulighed. En sådan beslutningsmulighed eksisterer ikke efter fremskridtspartiets opfattelse i forbindelse med det af hr. Bertel Haarder stillede ændringsforslag vedrørende en tekstanmærkning til tillægsbevillingslovsforslaget.

Formanden:

Der er stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-